

عنوان مقاله:

امیر علیشیر نوایی و نقش سیاسی و فرهنگی او در عصر تیموری

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 5، شماره 20 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

امیر تیمور رفیعی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی واحد محلات

احترام اسفینی فراهانی - کارشناس ارشد تاریخ دانشگاه آزاد محلات

خلاصه مقاله:

امیر نظام الدین علیشیر فرزند امیر کیچکنه بهادر در (۸۴۴ ه. ق) هرات در یک خانواده ترک زبان چشم به جهان گشود. وی در خراسان (۸۵۴ ه. ق) مدتی در خدمت ابوالقاسم بابر فرمانروای هرات بود و در همین زمان به علت وابستگی که از دوران نوجوانی با سلطان حسین بایقرا تیموری داشت. هر دو در یک مکتب درس می خواندند. پس از مرگ ابوالقاسم بابر او در مشهد به کسب علم و کمالات پرداخت و سلطان حسین بایقرا برای کسب قدرت به مرو رفت. امیر علیشیر در زمان ابوسعید تیموری به سمرقند رفت، و در مدرسه خواجه فضل الله ابوالیثی به تحصیل علوم مشغول شد. پس از اینکه تا زمانی که سلطان حسین بایقرا قدرت را به دست گرفت (۸۷۳ ه. ق) امیرعلیشیر در هرات به او پیوست و از همان آغاز حکومت وی از جمله مهم ترین امیران و مشاوران وی شد. چندی مقام مهم «محافظة مهر بزرگ همایون» را بر عهده داشت، و سپس به «منصب امارت عالی مراتب دیوان اعلی»، که از مهم ترین مقامات در دستگاه تیموری بود منصوب گردید. او نقش بسیار مهمی در ثبات سیاسی و فرهنگی دوران حکومت سلطان حسین بایقرا داشت و همچنین مقام شامخی در تاریخ و در ادبیات ایران و در اعتلای شعر و ادب و هنر هرات در قرن نهم داشته است. با پیوند سیاست و ادبیات در راه اعتلا و پیشبرد فرهنگ و زبان ترکی نقش به سزایی در تاریخ زبان ترک ایفا کرد.

کلمات کلیدی:

ابوالقاسم بابر، امیر علیشیرنوایی (فانی)، حسین میرزا بایقرا، دیوان اعلی، هرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858449>

